

Grund- og nærhedsnotat til Folketingets Europaudvalg

Dato
9. december 2020

Meddelelse om EU's strategi for vedvarende energi på havet

KOM(2020) 741

1. Resumé

Europa-Kommissionen har den 19. november 2020 offentliggjort en meddelelse om en strategi for vedvarende energi på havet. Strategien præsenteres som led i Kommissionens målsætning om klimaneutralitet i 2050 og som en konkretisering af ambitionerne for vedvarende energi på havet fra den europæiske grønne pagt af 11. december 2019.

Strategien anlægger som overordnet ambition, at der skal etableres 300 GW havvind og 40 GW andre former for vedvarende energi på havet i EU i 2050, hvis klimaneutralitet skal realiseres. Kommissionen præsenterer i tillæg hertil en række initiativer og regulatoriske og politiske tiltag, der kan bidrage til at nå ambitionen. Strategien har fokus på havplanlægning, net- og markedsrammer, industri- og værdikæder samt forskning og udvikling. Tilsammen skal tiltagene overvinde de nuværende udfordringer for udbygningen af vedvarende energi på havet frem mod 2050.

Meddelelsen har i sig selv ingen lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser.

Regeringen hilser Kommissionens meddelelse om en strategi for vedvarende energi på havet velkommen. Strategiens prioriteter hænger godt sammen med regeringens egen dagsorden inden for energi og klima, herunder særligt udbygningen af havvind og etablering af energikæder, der kan bidrage til at realisere Danmarks reduktionsmål i 2030 og målet om klimaneutralitet senest i 2050.

2. Baggrund

Europa-Kommissionen fremlagde den 19. november 2020 en meddelelse om en europæisk strategi for vedvarende energi på havet, KOM(2020) 741, der skal være med til at understøtte Kommissionens målsætning om klimaneutralitet i 2050. Strategien beskriver de konkrete initiativer og regulering, der skal levere på strategiens ambitioner.

Meddelelsen har ophæng i den europæiske grønne pagt, hvori potentialet i vedvarende energi på havet anerkendes fuldt ud og dets bidrag til en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi. Hvis EU skal nå sit klimamål om en reduktion af drivhusgasudledninger på mindst 55 pct. i 2030 sammenlignet med 1990, vil dette,

ifølge Kommissionen, kræve en opskalering af havvindsindustrien. Denne opskalering vurderes at kræve mindre end tre pct. af det samlede europæiske havareal og vil således også være forenelig med målsætningerne i EU's biodiversitetsstrategi.

3. Formål og indhold

Strategien udgør en køreplan for Kommissionens ambitioner for udviklingen af vedvarende energi på havet, herunder både hvad angår havvind samt andre former for vedvarende energi på havet, som eksempelvis bølge- eller tidevandskraft. Europa har et stort potentiale inden for vedvarende energi på havet både i form af et mangeårigt teknologisk lederskab og i form af konkrete havarealer, hvor der kan opstilles vedvarende energi.

Da vedvarende energi på havet er blandt de vedvarende teknologier med det største skalerbare potentiale, vurderer Kommissionen, at EU realistisk kan bevæge sig fra de nuværende 12 GW havvind til mindst 60 GW havvind og 1 GW andre former for vedvarende energi på havet i 2030 med henblik på at opnå ambitionen om 300 GW havvind og 40 GW andre former for vedvarende energi på havet i 2050 (herefter benævnt 300-40 GW). Med næsten 30 gange så meget havvind i 2050 sammenlignet med i dag, vil dette kræve et betydeligt temposkifte i udbygningen og en estimeret investering på op til 800 mia. EUR.

Kommissionen forudser, at markeds kræfterne, de teknologiske fremskridt og prisudviklingerne vil fortsætte med at drive projekter for vedvarende energi på havet fremad i de kommende år, men at det nødvendige tempo for udbygningen vil kræve yderligere tiltag. Kommissionen vurderer derfor, at en større involvering af EU og medlemsstaterne er nødvendig, da man med de nuværende politikker og virkemidler ser ud til kun at nå ca. 90 GW vedvarende energi på havet i 2050.

Med strategien sigter Kommissionen mod at udvikle et regulatorisk rammeværk, som muliggør den nødvendige stor-skala udbygning af vedvarende energi på havet. Kommissionen opridser i strategien forslag til at adressere de nuværende fælles barrierer og udfordringer for udbygningen med vedvarende energi på havet samt fastlægger specifikke politiske løsninger tilpasset de teknologiske og regionale kontekster.

Strategien berører overordnet tre fokusområder:

- 1) Havplanlægning
- 2) Net- og markedsrammer
- 3) Industri, værdikæde, jobs samt forskning & innovation

1. Havplanlægning

Skal ambitionen om 300-40 GW i 2050 realiseres, vurderer Kommissionen, at det er nødvendigt at udpege langt flere havarealer til såvel produktion af vedvarende energi som til ilandføring af kabler. Myndigheder bør derfor tidligt i processen planlægge udbygningen og samtidigt sikre projekternes sameksistens med de øvrige interesser på havet, herunder sikre naturbeskyttelsen. Havplanlægningen er et essentielt redskab til at undgå konflikter og skabe synergier mellem sektorer, og planlægningen bør således tage en holistisk, multifunktionel tilgang.

I direktivet om rammerne for maritim fysisk planlægning fremgår det, at alle medlemsstater skal indrapportere nationale havplaner til Kommissionen i marts 2021. Havplanerne vil blive genstand for en strategisk miljøvurdering og habitatvurdering for at kunne sikre beskyttelsen af Natura2000-placeringer og arter. Kommissionen vil i 2022 rapportere på implementeringen af direktivet om rammerne for maritim fysisk planlægning.

Kommissionen påpeger, at det vil være nødvendigt at styrke det regionale samarbejde for at sikre en succesrig planlægning af stor-skala udbygning med vedvarende energi på havet. Kommissionen vil fortsat arbejde tæt sammen med medlemslandene for at sikre tværgående samarbejde og for at støtte forberedelsen og implementeringen af de nationale havplaner. Konkret vil Kommissionen facilitere et grænseoverskridende samarbejde og opfordre medlemslandene til at integrere målsætninger for vedvarende energi på havet i deres nationale havplaner på linje med de nationale energi- og klimaplaner.

Kommissionen lægger derudover vægt på, at offentlige høringer er en integreret del af de miljø- og socioøkonomiske vurderinger samt havplansprocesser, og at tidlig involvering af alle relevante parter er afgørende for den rettidige implementering af ny kapacitet vedvarende energi på havet. Kommissionen vil i 2021 igangsætte dialog om vedvarende energi på havet mellem myndigheder, private aktører og forskere i form af et praksisfællesskab.

Derudover agter Kommissionen i samarbejde med Det Europæiske Forsvarsagentur at identificere barrierer for udviklingen for vedvarende energi på havet i områder reserveret til forsvarsinteresser og dermed fremme sameksistensen.

Endelig har Kommissionen lanceret en vejledning om udviklingen af vindenergi og naturlovgivning.

2. Net- og markedsrammer

Ny tilgang til vedvarende energi på havet og infrastruktur

Kommissionen ser gerne, at medlemsstaterne formulerer fælles, regionale mål for udbygning af vedvarende energi på havet i de enkelte havområder, herunder Nord- og Østersøen. Kommissionen forventes derfor i 2021 at foreslå rammer for aftaler om regionale målsætninger.

En ambitiøs udbygning af vedvarende energi på havet kræver ifølge Kommissionen en væsentlig udbygning af transmissionsinfrastrukturen. Kommissionen indstiller til en øget regional koordinering for den langsigtede udvikling af transmissionsinfrastrukturen i og omkring de enkelte havområder.

Allerede i december 2020 forventes Kommissionen at foreslå rammer under den reviderede TEN-E forordning for TSO'ernes (transmissionssystemoperatører) langsigtede planlægning af transmissionsinfrastruktur på havet. I 2021 forventes Kommissionen mere specifikt at udbore, hvilke rammer der kan sikre, at de europæiske TSO'er udbygger en fremtidssikret transmissionsinfrastruktur, som kan støtte en hurtig og effektiv udbygning af vedvarende energi på havet.

”Hybridprojekter”, der kombinerer energiproduktion på havet med transmissionsinfrastruktur på tværs af grænser, fremhæves af Kommissionen som væsentlige elementer for en effektiv udbygning med vedvarende energi på havet. Det kan ifølge Kommissionen vise sig vanskeligt for medlemsstater at samarbejde om hybridprojekter pga. projekternes kompleksitet, herunder at projekterne samtidig har konsekvenser for medlemsstaternes økonomi, VE-statistikker, forsyningssikkerhed m.fl. Kommissionen forventes i den forbindelse i 2023 at udgive en vejledning om, hvordan medlemsstater kan samarbejde om hybridprojekter.

Et klarere EU-regulatorisk rammeværk for vedvarende energi på havet

Det fremgår af strategien, at den nuværende lovgivningsramme ikke blev udarbejdet med henblik på at løse de specifikke udfordringer, som dagens innovative projekter på havet står over for, herunder energiøer eller hybridprojekter, der kombinerer transport af energi produceret på havet til land med eltransmissionsnet på tværs af grænser, samt evt. konvertering af el på havet.

Grundlæggende påpeger Kommissionen dog, at principperne for den eksisterende EU-lovgivning for handel med elektricitet produceret på land i vid udstrækning bør appliceres på handel med elektricitet produceret på havet.

Som supplement til den eksisterende lovgivning fremlægger Kommissionen en række nøgle-tiltag i strategien, der på sigt skal sikre et klarere EU-regulatorisk rammeværk for vedvarende energi på havet.

Kommissionen fremhæver, at hybridprojekter i dag kan designes på en måde, der er forenelig med gældende EU-lovgivning. Konkret betragter Kommissionen fsva. elmarkedet, at en separat budzoneløsning kan være en velegnet mulighed for opskalering af vedvarende energi på havet, da løsningen sikrer, at den producerede energi kan integreres fuldt ud i markedet. Derudover er løsningen forenelig med gældende elmarkedsregler. Kommissionens første nøgletiltag, der skal sikre et klarere rammeværk for vedvarende energi på havet, er derfor at præcisere de lovgivningsmæssige rammer for offshore-budzoner for hybridprojekter. Denne præcisering kan findes i arbejdsdokumentet, der ledsager Kommissionens strategi for vedvarende energi på havet.

Kommissionen vurderer dernæst, at budzoneløsningen sandsynligvis vil medføre en lavere indtægt til producenter af vedvarende energi på havet, da der kan forekomme priskonvergens til budzoner med lavere priser. Omvendt vil priskonvergens medføre, at den TSO, der ejer forbindelsen mellem offshore-budzonen og omkringliggende budzoner med højere priser, tjener en tilsvarende flaskehalsindtægt. Kommissionen finder, at en eventuel omfordeling af flaskehalsindtægter bør håndteres, så det ikke forhindrer hybridprojekter i at blive etableret.

Kommissionen overvejer derfor at foreslå en ændring af elmarkedsforordningen senest i 2022, som vil kunne give medlemsstaterne mulighed for en mere fleksibel allokering af flaskehalsindtægter med hensyn til offshore hybridprojekter. Indtil en omfordeling af flaskehalsindtægter eventuelt bliver mulig i henhold til EU-lovgivning, bør

støtteordninger ifølge Kommissionen tage hensyn til omfordelingseffekten for at sikre, at udrulning af hybridprojekter ikke forsinkes.

Dernæst vurderer Kommissionen, at selvom der findes regler på EU-plan om tilslutning til transmissionsnettet, er de ikke udviklet med net på havet i tankerne, som forbinder projekter til flere markeder med forskellige nettilslutningsregler. Derfor bør der udvikles en fælles tilgang til kravene om nettilslutning til højspændingsjævnstrømsnet (HVDC) baseret på erfaring i Nordsøbassinet. Dette skal ske ved at pålægge "Electricity stakeholder committee" i 2021 at forberede ændringer til "netregler om tilslutning" for offshore højspændingsjævnstrømsnettet.

Kommissionen finder, at kombinationen af et effektivt markeds-setup og en form for indtægtsstabiliseringsystem kan være en nødvendighed for opskalering af vedvarende energiteknologier på havet. Kommissionen vil derfor med den kommende revision af retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi ultimo 2021 udarbejde opdaterede retningslinjer, der muliggør en omkostningseffektiv anvendelse af grøn energi, herunder vedvarende energi på havet.

Kommissionen finder, at en klar vejledning om korrekt deling af omkostninger og fordele mellem interessenter (herunder rammerne for samarbejde, deling af omkostninger og fordele, og en samarbejdsaftale) er nøglen til at sikre, at de involverede medlemsstater får en nettofordel ved at handle i fællesskab. På den baggrund vil Kommissionen i 2021 foreslå en vejledning om deling af omkostninger og fordele for projekter, der går på tværs af landegrænser.

3. Industri, værdikæde, jobs samt forskning & innovation

Mobilisering af den private sektors investeringer: EU-fondes rolle

Kommissionen vurderer, at investeringer på næsten 800 mia. EUR er nødvendige for at sikre den tilstrækkelige udbygning af stor-skala vedvarende energi på havet i 2050, heraf ca. en tredjedel til netinfrastruktur og en tredjedel til offshore-produktion. Dette betyder, at væsentligt mere kapital end tidligere skal kanaliseres til sektoren.

En betydelig del af denne investering forventes at komme fra privat kapital, men for mindre modne teknologier og projekter, som er på et tidligt udviklingsstadium, vil EU-fonde spille en vigtig rolle for udviklingen. Det nævnes således, at det nye *InvestEU*-program kan tilvejebringe støtte til nye teknologier for derved at accelerere private investeringer. Derudover er 37 pct. af genopretningsfaciliteten, *Recovery and Resilience Facility* (RRF), allokeret til grønne initiativer, herunder investeringer i vedvarende energi på havet. Finansiering under RFF skal være ansøgt ved udgangen af 2023, hvorfor det er afgørende for medlemslandene at kunne præsentere modne projekter i tæt samarbejde med de virksomheder, der er klar til at investere.

Kommissionen opfordrer herved medlemsstater til at inkludere reformer og investeringer relateret til udbygningen af vedvarende energi på havet i deres nationale genopretningsplaner under REF.

Desuden fremhæver Kommissionen, at en betydelig andel af midlerne fra *Connecting Europe Facility (CEF)* i fremtiden kan tilgå grænseoverskridende projekter inden for vedvarende energi på havet som eksempelvis hybridprojekter.

Derudover påpeges, at den nye *VE-finansieringsmekanisme* tilbyder muligheder for at dele fordelene ved vedvarende energiprojekter på havet også for medlemslande uden kystlinje, da samtlige medlemslande kan foretage finansielle bidrag til mekanismen og herigennem opnå VE-andele. Kommissionen planlægger at lancere sit første EU-udbud for projekter inden for vedvarende energi under VE-finansieringsmekanismen i 2021.

Slutteligt vil Kommissionen arbejde sammen med den Europæiske Centralbank og andre finansielle organisationer for at støtte strategiske investeringer i vedvarende energi på havet.

Forskning og innovation

Ifølge Kommissionen er styrkelse af forskning og innovation en vigtig forudsætning for stor-skala udbygning af vedvarende energi på havet. På nuværende tidspunkt kommer investeringer i forskning og innovation inden for ikke-fossil energi primært fra den private sektor. Offentlige investeringer har imidlertid spillet en vigtig rolle i forhold til at muliggøre sektorens udvikling.

Under det første arbejdsprogram for Horizon Europe 2021 og 2022 foreslår Kommissionen konkret at støtte samarbejdet mellem TSO'er, producenter og udviklere inden for vedvarende energi på havet for at igangsætte et stor-skala demonstrationsprojekt om HVDC (højspænding jævnstrøm) i 2022. Derudover ønsker Kommissionen at udvikle nye teknologidesigns for vindenergi, bølgeenergi, tidevandskraft og flydende solcelleanlæg samt at forbedre den industrielle effektivitet på tværs af værdikæder for havvind. Slutteligt foreslår Kommissionen under Horizon Europe 2021-22, at integrere princippet "*circularitet efter design*" systematisk i forskning og udvikling inden for vedvarende energi.

Derudover ønsker Kommissionen at evaluere SET-planens mål for bølge- og tidevandskraft samt for havvind og lancere en yderligere SET-plan gruppe for HVDC.

Kommissionen ønsker at arbejde sammen med medlemsstaterne og regionerne, hvad angår bølge- og tidevandsteknologier ift. at gøre brug af de tilgængelige midler på en koordineret måde med henblik på at opnå en kapacitet på 100 MW på tværs af EU i 2025 og 1 GW i 2030.

En stærkere forsynings- og værdikæde

Ifølge Kommissionen skal forsyningskæden for vedvarende energi på havet være i stand til at øge sin kapacitet og opretholde højere installationshastigheder, hvis EU skal nå et niveau på 300-40 GW vedvarende energi på havet i 2050. Eksempelvis vurderes det, at der er behov for investeringer på mellem 0,5-1 mia. EUR til at opgradere havn- og skibsinfrastrukturen. På efterspørgselssiden påpeger Kommissio-

nen, at langsigtet planlægning, regionalt samarbejde samt et klart regulatorisk rammeværk kan give de rette signaler, som industrien og investorerne har brug for i forhold til at foretage investeringer og industrialisere produktionskapaciteten.

Samtidig vurderer Kommissionen, at der på udbudssiden også er behov for tiltag og fremhæver behovet for en mere strategisk tilgang til industrier inden for vedvarende energi og deres forsyningskæder. Kommissionen vil således forbedre det såkaldte "*Clean Energy Industrial Forum on Renewables*" for på den måde at bistå med vurdering af industriens konkurrencedygtighed og kunne identificere kritiske segmenter i forsyningskæden.

Inden for dette forum vil der blive nedsat en dedikeret arbejdsgruppe for vedvarende energi på havet for at identificere og foreslå løsninger til eksisterende barrierer for en hurtig opskalering af en europæisk forsyningskæde for vedvarende energi på havet. Arbejdsgruppen vil samtidigt bistå med at spore fremskridt på Kommissionens konkrete handlepunkter i strategien for vedvarende energi på havet.

Kompetence-udfordringen

Ifølge Kommissionen kan udbygningen med stor-skala vedvarende energi på havet komme de berørte lande yderligere til gavn, da udbygningen vil kunne bidrage med nye job, der kræver specialiseret arbejdskraft, om end det også kan være en udfordring at sikre, at de rette kompetencer er tilstede de pågældende steder.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at støtte op om handlingerne i den såkaldte "*Europæiske dagsorden for færdigheder med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed*" og således designe og skabe flere uddannelsesordninger målrettet sektoren for vedvarende energi på havet.

En cirkulær økonomi-tilgang

Genbrug og genanvendelse af komponenter til vindmøller er ifølge Kommissionen endnu en udfordring, der skal adresseres. Forskning i genanvendelighed og dennes indflydelse på design er stadig fragmenteret, og der er derfor behov for at få integreret tilgangen "*cirkularitet efter design*" systematisk i forskning og udvikling inden for vedvarende energi på havet. Kommissionen forudser, at dette vil føre til forbedring af eksisterende teknologier under hensyntagen til effektiviteten af produktionsprocesser og installationers længere levetid. Det vil yderligere øge værdibevarelsen af produkter og tjenester i fremstillingsindustrien inden for vedvarende energi og reducere presset på naturressourcerne.

EU industri og globale markeder

Der peges i strategien på, at europæiske industri inden for vedvarende energi på havet er yderst konkurrencedygtig på det globale marked. Europæiske virksomheder står således for 47 pct. af den globale eksport på et område, som fremadrettet også repræsenterer et betydeligt vækspotentiale. Nye teknologier som flydende vind samt bølge- og tidevandskraft kan i fremtiden forventes at tilvejebringe lovende nye forretninger for den europæiske industri.

Internationale partnerskaber

Kommissionen peger også på, at EU gennem sine internationale partnerskaber – grønne diplomati – aktivt er med til at fremme udviklingen af vedvarende energi på havet globalt.

Den udveksling af viden og erfaring er både med til at forbedre forholdene i tredje-lande og bl.a. understøtte FNs bæredygtighedsmål om adgang til bæredygtig energi til en overkommelig pris og skabe nye markeder for den europæiske offshoresektor.

Samtidig fremhæver strategien, at EU som førende teknologi-udvikler bør have en mere målrettet tilgang til at fremme EU-standarder internationalt, hvilket inkluderer et mere aktivt engagement i internationalt standardsættende fora.

Konkret vil Kommissionen sammen med det Europæiske Netværk for Transmissions Systemoperatører (ENTSO-E) fremme standardisering og interoperabilitet blandt omformere fra forskellige producenter. Kommissionen, medlemsstater og industrien vil arbejde sammen om at fremme EU-standarder internationalt.

Kommissionen ønsker derudover at forbedre ”Clean Energy Industrial Forum on Renewables” for at fremme udviklingen af vedvarende energi i forsyningskæden og vil etablere en dedikeret arbejdsgruppe herunder.

Endelig peger Kommissionen blandt andet på, at man vil støtte nationale og regionale uddannelses- og træningsprogrammer for derved at styrke kvalitet og arbejdsudbud på området.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Der redegøres ikke for nærhedsprincippet, idet der alene er tale om en meddelelse fra Kommissionen.

6. Gældende dansk ret

Der redegøres ikke for dansk ret, idet der alene er tale om en meddelelse fra Kommissionen.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Meddelelsen vurderes ikke i sig selv at have lovgivningsmæssige konsekvenser. I det omfang Kommissionens meddelelse udmøntes i konkrete lovgivningsmæssige initiativer, vil det skulle vurderes, om det vil medføre lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Meddelelsen vurderes ikke i sig selv at have statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser. I det omfang Kommissionens meddelelse

udmøntes i konkrete initiativer, vil det skulle vurderes, om det vil medføre statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Meddelelsen skønnes i sig selv ikke at berøre forbrugerbeskyttelsesniveauet i Danmark. De enkelte forslag, som Kommissionen vil fremlægge som følge af meddelelsen forventes at have betydelige konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Kommissionens forslag er den 20. november 2020 sendt i høring i specialudvalget for Klima-, Energi- og Forsyningspolitik med frist for høringssvar den 26. november 2020. Der er modtaget høringssvar fra følgende organisationer:

Wind Denmark hilser Kommissionens ambitionsniveau for udbygningen med vedvarende energi på havet velkommen. Wind Denmark påpeger vigtigheden i, at Danmark får et tættere samarbejde med de omkringliggende lande med henblik på udarbejdelse af langsigtede planer for at undgå tidsmæssige flaskehalse ved utidssvarende infrastrukturkapacitet.

Wind Denmark finder det ligeledes vigtigt at pointere, at formålet med rammevilkårene er at fordre en så lav LCOE som muligt (produktionsomkostningerne for en enhed af elektricitet, målt over vindmølleparkens levetid), og at man i den sammenhæng finder det beklageligt, at koncessionsbetalinger nævnes i det offentlige system. Wind Denmark mener, at en indførelse af koncessionsbetalinger vil gøre havvind dyrere og vil skade konkurrenceevnen.

Slutteligt påpeger Wind Denmark vigtigheden i at fokusere på sameksistens på havet og nødvendigheden af, at planlægningen af havets brug sker med udgangspunkt i flere anvendelsesformål, således at havvind og naturbeskyttelse kan gå hånd i hånd.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes at være varierende opbakning til strategien blandt medlemsstaterne, idet de respektive medlemsstater har meget forskellige forudsætninger for en omstilling til vedvarende energi på havet. Medlemsstaterne forventes særligt at være delt i holdningen til, i hvilken grad havvind vil udgøre rygraden af fremtidens elsystem i EU, og generelt hvorvidt man forventer et elsystem baseret på 80-100 pct. vedvarende energi i 2050. En gruppe af lande må forventes at have begrænset interesse i udbygningen af vedvarende energi på havet grundet deres geografiske placering, eksempelvis lande med begrænset eller ingen kystlinje, mens en anden gruppe af lande forventes at udvise begrænset interesse i vedvarende energi på havet som følge af politiske prioriteter. I modsætning hertil forventes en tredje gruppe af lande at modtage strategien positivt samt at bakke op om ambitionerne for udbygningen af vedvarende energi på havet.

Derudover forventes en blandet opbakning til spørgsmålet vedr. de regulatoriske rammer for handel med el via offshore-udlandsforbindelser, hvor nogle medlemsstater ønsker en mere markedsbaseret tilgang, mens andre aktører ønsker mindre fri handel med elektricitet over grænser.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens nye strategi for vedvarende energi på havet velkommen, da den er med til at understøtte en ambitiøs retning for Europas grønne omstilling og fokuserer på bl.a. havvind som et vigtigt værktøj til at nå EU's klimamål. Kommissionens prioriteter hænger desuden godt sammen med regeringens egen dagsorden inden for klima og energi, herunder målet om 70 pct.-reduktion af drivhusgasudledningerne i 2030 samt målet om klimaneutralitet i senest 2050.

Regeringen støtter stærkt en ambitiøs udbygning med vedvarende energi på havet, herunder i særdeleshed havvind. Dette flugter desuden med tiltag fra både energiaftalen fra juni 2018 samt klimaaftalen om energi og industri fra juni 2020. Begge aftaler indeholder en række konkrete initiativer, der skal fremme udbygningen med havvind i Danmark, herunder klassiske havvindmølleparker samt energiøer.

Regeringen er desuden stærkt positive over for, at strategien fremhæver hybridprojekter som energiøer og støtter strategiens fokus på behovet for en markedsbaseret tilgang til spørgsmålet om handel med el via offshore-udlandsforbindelser, da det sikrer, at de mest omkostningseffektive grønne løsninger fører an. Regeringen finder det i den forbindelse positivt, at Kommissionen lægger op til muligheden for at anvende offshore-budzoner i forbindelse med hybridprojekter på havet.

Regeringen støtter ligeledes op om Kommissionens fokus på rettidig og fremsynet udbygning af transmissionsinfrastrukturen, der skal sikre, at den vedvarende energi kan transporteres til forbrugsstederne i et integreret europæisk marked.

Regeringen hilser Kommissionens fokus på sameksistens mellem havvind og biodiversitet velkommen. Kommissionens pointe om, at havvind kræver ca. 3 pct. af EU's samlede havareal understreger, at en prioritering af havvind ikke udelukker hensyntagen til andre interesser på havet, herunder biodiversitet, fiskeri, søfart og forsvar.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.